

KONTAKT

SEPTEMBER 2022

Gebed van inkeer bij preek Spreuken

Onderstaand het gebed dat ds. Van Alphen op zondag 21 augustus met ons gebeden heeft. Zij verwoordt in dit gebed de zorgen die velen van ons zullen hebben, maar geeft ons tegelijk woorden om door middel van gebed verandering te vragen.

Heer, U hebt zich geopenbaard overal op aarde als een betrouwbare God.

Daarom roepen we vanmorgen tot U uit de grond van ons hart.

Want Heer, het kan toch niet zo doorgaan, wat er vandaag in de wereld gebeurt:

Miljoenen mensen op de vlucht, voor wie geen plek is. Ook in ons land slapen asielzoekers buiten.

Elke minuut sterven er duizenden mensen, omdat er gebrek is aan eten en drinken, omdat er een wrede oorlog woedt in Oekraïne en we weten niet wanneer al dat geweld zal ophouden.

Er is geen regio zonder strijd, geen stad zonder verloedering, geen straat zonder pijn, geen huis zonder vragen.

Mensen schelden elkaar uit op de social media, mensen maken elkaar zwart in kamerdebatten en op verkiezingsbijeenkomsten in niet mis te verstane woorden.

Heer, het kan toch niet Uw bedoeling zijn dat er mensen opgroeien zonder de taal van de liefde, zonder woorden van vertrouwen. Heer, herschep de mensen, verander de wereld en laat uw genade het kwaad overwinnen.

Heer, breng Uw schepselen tot ommekeer en breng ons terug bij Uw bronnen door Jezus Uw Zoon onze Heer en vergeef ons.

Laat waaien uw Geest van vrede en goedheid, geef ons dromen van geluk, die ooit werkelijkheid worden.

Amen

MEDITATIE

Zingen

In de kerk zingen we graag. Nu we na corona weer mogen samenkomen is ook het samen zingen weer heerlijk. Wij zijn een goed zingende gemeente, dat hebben meerdere gastpredikanten ons laten weten. En voor een betrekkelijk kleine kerk hebben we een goed bezette cantorij.

Zingen is in onze geloofsbeleving van groot belang; je kunt er een stukje van je ziel in kwijt. Woorden in een lied raken je vaak dieper dan een geschreven tekst. Vaak krijgen ze een vaste plaats in je geheugen.

Velen zullen, net als ik, in hun kinderjaren psalmen hebben geleerd op school. Iedere week kreeg je een psalmvers op en 's maandags moesten we die dan opzeggen. Veel van die psalmen blijven je letterlijk bij. Latere psalmberijmingen (waar ik blij mee ben) namen de plaats in van de 'oude berijming', maar toch raakt het me wanneer af en toe nog eens een psalm in de oude berijming wordt gezongen. Vele kan ik nog steeds uit mijn hoofd meezingen. Herkent u dat?

Voor jongeren zijn het vaak de opwekkingsliederen die ze raken en die ze samen zingen, ook op jongerenfestivals zoals de EO-jongerendag. Andere mensen zingen hun liederen graag samen in een koor. En tot lang blijft samen zingen fijn, zoals het zingen bij het harmonium in Elzenhoven.

Soms lijken mensen in hun laatste levensfase niet meer bereikbaar met woorden. Maar het gebeurt dat een bekend lied hen wel raakt. De ogen lichten op en soms kan hun mond mee gaan doen. Vaak niet hoorbaar, maar wel zichtbaar. Lieder kunnen je blijven tot in de laatste levensfase.

Psalmen en andere liederen kunnen hoop en vertrouwen geven, ook in moeilijke omstandigheden. De Bijbel geeft daarvan ook voorbeelden. Toen Paulus en Silas in Filippi, nadat ze gevangenen waren, in de gevangenis zaten, zongen ze lofliederen voor God (Handelingen 16). Het werkte bevrijdend, in dit geval zelfs letterlijk.

Bekende liederen kunnen ook, soms heel verrassend, voor verbinding zorgen. In dit verband komt een verhaal bij me boven van meer dan 20 jaar terug. Wij woonden in Duitsland in de buurt van de legerplaats Seedorf. En op een dag bezochten we het voormalig concentratiekamp Sandbostel. Hier werden (krijgs)gevangenen uit vele landen gevangen gehouden (ook Russische). Vanuit Nederland waren veel mannen uit Putten (na de bekende razzia) hierheen afgevoerd. Velen hebben dit niet overleefd. Duitse vrijwilligers die daar tijdens ons bezoek aan het werk waren vertelden over een Nederlandse groep die het kamp jaarlijks bezocht. Die groep meed steeds ieder contact met Duitsers. (Haat/afkeer van Duitsers was na de oorlog een breed voorkomend verschijnsel). Ze gingen hun eigen gang en deelden onderling hun eigen verhalen. En ze zongen kerkelijke liederen. Op zeker moment werd een bekend lied gezongen en de aanwezige Duitsers begonnen dat mee te zingen, aanzwellend tot ze samen zongen, ieder in hun eigen taal. En daarna gingen ze met elkaar in gesprek en er ontstond verbinding. Samen gelovig zingen sloeg een brug. Een veelgehoord hemels verlangen is samen te zingen tot Gods eer tot in eeuwigheid. Wat een diversiteit en veelkleurigheid zou dat zijn! Wat een visioen!

Jan van Wijk

Vanuit de 'pastorie'

Deze zomer denk ik terug aan de ontzettend inspirerende gesprekken die we hadden tijdens de eerste twee huiskamerbijeenkomsten over onze toekomst als gemeente. Meer dan 20 mensen kwamen er al op af. En er volgen nog drie bijeenkomsten op het moment dat ik dit schrijf. Alle drie kunnen zich verheugen in een mooie opkomst.

Dus ik kijk er op dit moment naar uit.

U heeft gemerkt dat ik tijdens dit traject het boek Samen Jong erbij gehaald heb. Dat heb ik niet zomaar gedaan. Dat heb ik gedaan vanuit de gesprekken met de regiegroep. Uit de dingen die ik daar hoorde maakte ik op dat dit boek wel eens handvatten zou kunnen geven om een gemeente van de toekomst te kunnen zijn, van alle generaties. Te meer omdat de regiegroep aangaf: we willen graag vooruit, en ook werk maken van onze relatie met de jongere generaties, maar we krijgen daar graag handvatten en inspiratie voor aangereikt. Toen dit boek tegelijkertijd uitkwam leek het me een gegeven gelegenheid om meteen de koe bij de horens te vatten.

Om iedereen hierin mee te kunnen nemen heb ik de komende zondagen dat ik voorga gepland staan dat ik steeds over één van de kernwaarden van Samen Jong gemeente zijn zal preken. Dit doe ik naar aanleiding van de Bijbelse reflecties die ook in het boek staan. Daardoor hoeft u het boek niet mee te lezen om toch mee te krijgen welke richting dit onderzoek ons zou kunnen leiden. Of we dat gaan doen hangt natuurlijk ervan af of we dat ook met elkaar willen en daartoe besluiten. Laat dat helder zijn!

Wie de inleidende video en de eerste dienst heeft meegemaakt weet dat het hierin niet gaat om allerlei nieuwe dingen, maar juist om het versterken van wat we doen op verschillende terreinen die ons zouden kunnen helpen om kerk te zijn van en voor alle generaties.

Wie het boek mee wil lezen: het boek Samen Jong is te krijgen bij Het Gouden Lint.

Om uw geheugen weer even op te frissen of om u kennis te laten maken met Samen Jong vindt u hieronder de preek bij de eerste kernwaarde.

Reacties zijn welkom natuurlijk: ottogrevink@gmail.com.

Ik verheug me op de start van een nieuw seizoen dat hopelijk niet ingrijpend zal onderbroken wordt door corona. We weten het niet, en zullen moeten handelen naar wat er op ons afkomt. Wat we wel kunnen doen is God bidden om Zijn zegen over het komende seizoen. Ik hoop u te ontmoeten tijdens de Startzondagviering of op een ander moment. Gods zegen gewenst!

ds. Otto Grevink

Kernwaarde 1: Prioriteit geven aan jonge generaties

Hoe worden we een kerk met alle generaties? Voordat we daarover kunnen nadenken moeten we eerst eens bij onszelf voelen wat we eigenlijk vinden van die vraag: 'Hoe worden we een kerk met alle generaties?' Immers, zeker de ouderen onder ons zijn niet anders opgegroeid dan in een kerk met alle generaties. Oké, het was toen wel anders, en zo willen we het veelal ook niet meer. Maar: we waren kerk met alle generaties. Dus ergens zit er ook, hoe onredelijk ook, een gevoel: ja, maar waarom is dat nu niet meer dan? Daar zit ook verdriet achter. Verdriet omdat het vaak niet gelukt is, zeggen we dan, om onze eigen kinderen bij de kerk te houden. Laat staan om een kerk in stand te houden die ook voor veel meer jonge mensen aantrekkelijk is, dan dat er nu komen.

Verlangen

In de zoektocht naar een toekomst voor onze kerk hoor ik veel: 'Waar zijn de jongeren en de gezinnen? Ik zie ze nooit!' Behalve dat je als jongere en gezin misschien zult zeggen: 'Ja ho eens even, we zijn er wel, maar niet altijd en misschien niet als jij er bent', is het goed om deze opmerking ook even te voelen. Want als je zegt 'Ik zie ze nooit' dan koester je een bepaald verlangen. Dat heel oprecht is, ongetwijfeld, maar ook heel dwingend. Ik moest dááaraan denken toen ik las wat Jakobus en Johannes tegen Jezus zeggen in het eerste verhaal:

'Meester, we willen dat U voor ons doet wat we U vragen.' (Marcus 10: 35) Letterlijk staat daar: wat wij verlangen. En eigenlijk is dat ook wat we tegen gezinnen en jongeren vaak zeggen. Met alle goede bedoelingen en het beste dat we met ze voor hebben, zeggen we eigenlijk vaak met zoveel woorden: kom bij ons en doe als wij. Want dat verlangen wij.

Einde van Jezus' beweging?

'Meester, we willen dat U voor ons doet wat wij verlangen.' Laten we eens kijken hoe Jakobus en Johannes tot die opmerking komen. Kort ervoor waren ze nog ongerust. En de mensen om hen heen waren ronduit bang. Jezus gaat naar Jeruzalem en loopt voor hen uit. En Jezus stelt ze in eerste instantie niet gerust als Hij zijn leerlingen apart neemt:

'We zijn nu op weg naar Jeruzalem, waar de Mensenzoon zal worden uitgeleverd aan de hogepriesters en de schriftgeleerden, die Hem ter dood zullen veroordelen en Hem zullen uitleveren aan de heidenen. Ze zullen de spot met Hem drijven en Hem bespuwen en Hem geselen en doden,...' De beweging die Jezus op gang heeft gebracht lijkt ten einde. Want die beweging staat of valt met Jezus. Zonder Jezus geen beweging. Zonder Jezus geen kerk. Een ongerustheid of zelfs angst die velen herkennen die ik spreek over de toekomst ook van onze kerk. Die mag dan kerk van Christus zijn, maar wat is haar toekomst nog?

Maar ineens slaat de stemming om bij de leerlingen van Jezus. Want Jezus voegt eraan toe: 'maar na drie dagen zal Hij opstaan.' En dát zet Jakobus en Johannes aan om naar Jezus te gaan en te zeggen: 'Meester, we willen dat U voor ons doet wat wij verlangen.' En wat is dat namelijk: 'Wanneer U heerst in uw glorie, laat een van ons dan rechts van U zitten en de ander links.' Wat gebeurt hier? Wat hier gebeurt is dat Jakobus en Johannes volstrekt lijken te vergeten wat Jezus voor die opstanding zal moeten ondergaan. Of ze menen dat ze zoveel hebben moeten afzien dat het nu tijd is voor hen: nu zijn zij aan de beurt. Herkenbaar? Als je je zo lang voor de kerk hebt ingezet, hebt bijgedragen, ook hebt afgezien, geleden ook aan de kerk, ja dat doen we ook. En dat het nu tijd is voor jou. Nu je er zelf zo naar verlangt. Naar aandacht, naar een kerk die voor je bidt en om je heen staat. En dan zegt Jezus een beetje pijnlijk tegen de leerlingen, en misschien ook wel tegen ons:

'Jullie weten niet wat je vraagt.' En: 'wie rechts of links van Mij zal zitten, kan Ik niet bepalen, die plaatsen behoren toe aan hen voor wie ze zijn bestemd.' Hoe moeten Jakobus en Johannes zich hebben gevoeld? Afgewezen, op hun plaats gezet, of hebben ze de liefde gevoeld die geen uitzondering maakt en niemand op de eerste plaats zet?

Wie is de belangrijkste?

Hoewel, is dat niet wat Jezus in de andere twee verhalen juist wel doet? Als de leerlingen aan Jezus vragen wie de grootste is in het koninkrijk van de hemel, roept Jezus een kind bij zich, zet het in het midden en zegt:

'Ik verzeker jullie: als je niet verandert en wordt als een kind, dan zul je het koninkrijk van de hemel zeker niet binnengaan. Wie zich vernedert en wordt als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk van de hemel. En wie in mijn naam één zo'n kind ontvangt, die ontvangt Mij.' (Mattheüs 18: 3-5)

En later, als hij de leerlingen berispt die de kinderen bij Hem proberen weg te houden, en Jezus zegt:

'Laat die kinderen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van de hemel behoort toe aan wie is zoals zij'; zet Jezus daarmee niet de kinderen op de eerste plek? Ja, dat doet hij. Maar niet als het tegenovergestelde van wat de leerlingen aan hem vragen. Eigenlijk vragen de leerlingen aan hem: 'Wie is het belangrijkste?' Maar kijk eens hoe Jezus antwoordt:

'Ik verzeker jullie: als je niet verandert en wordt als een kind, dan zul je het koninkrijk van de hemel zeker niet binnengaan. Wie zich vernedert en wordt als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk van de hemel. En wie in mijn naam één zo'n kind ontvangt, die ontvangt Mij.' Valt je dan niet op dat Jezus helemaal niet zegt: 'Jullie zijn niet belangrijk, maar zij zijn belangrijk'? Hij zet dit kind in het midden als een spiegel.

Kinderen als spiegels

Voor iedereen daaromheen. Spiegel jezelf aan dit kind. Zo'n kind heeft niet de pijn al ondergaan, verlies niet gevoeld, maar geeft ook niet om macht en aanzien en behoud. Door de ogen van een kind kijk je anders naar de wereld. Kun je het Koninkrijk van God zien. Gods goede wereld.

God zou helemaal geen kerk met alleen maar kinderen en jongeren willen. Wel een kerk waarin iedereen weer wordt als een kind. Een kerk met alle generaties. Daarom is de eerste kernwaarde van samen jong kerk zijn: prioriteit geven aan jonge generaties. En ik hoop dat je nu voelt dat dat niet betekent: zij zijn dus wel belangrijk en ouderen niet. Nee, maar kinderen, en het leven van jongeren en gezinnen zijn de spiegel waardoor wij allemaal weer zicht op dat Koninkrijk van God krijgen. Op Gods goede wereld.

Altijd ruimte voor jonge generaties

Wat betekent dat praktisch? Nou, bijvoorbeeld heel concreet dit: In het laatste verhaal lezen we: 'Daarop brachten de mensen kinderen bij Hem; ze wilden dat Hij hun de handen zou opleggen en zou bidden.' Daarna berispten de leerlingen hen. Je hoort wel eens van die verhalen van oma's die als je komt als eerste zeggen: 'Hèhè, ben je daar eindelijk?' En als je weggaat zeggen: 'Ik hoop dat het niet weer zo lang duurt voordat ik je weer zie.' Gelukkig zijn we een gemeente waarin kinderen, gezinnen en jongeren altijd welkom zijn. Moet je je eens voorstellen wat je zou communiceren als je zegt: 'Voor één kind doen we geen kindernevendienst' of 'We doen kindernevendienst nog maar eens in de twee weken of nog minder, wat zoveel kinderen zijn er niet'; dan snap je de problemen van leiding, maar evengoed kun je zeggen: dit is een uitdaging van de gemeente om samen ervoor te zorgen dat er altijd kindernevendienst is. En oppas. Zoals we hier in de gemeente met ouderen zeggen: als er in de vakantie een kind is dat jonger is dan vier jaar, dan pas ik op. Die kwaliteit in deze gemeente mogen we waarderen. En we kunnen eens onderzoeken hoe we die kwaliteit kunnen uitvergroten: dat er altijd ruimte is voor kinderen, gezinnen en jongeren, bijvoorbeeld in de liturgie, ook als ze er dan misschien niet zijn. Maar andersom is erger. Dat er geen ruimte is als ze er wel zijn. Want per saldo gaat het er bij een kerk met alle generaties toch eigenlijk om dat we samen één grote familie zijn?

Kinderen zijn bepalend, net als thuis

En hoe geef je in een familie plek aan kinderen? Iedereen met kinderen en kleinkinderen weet dat kinderen bepalend zijn voor wat je gaat doen en wanneer. Heel simpel voorbeeld: kleine kinderen moeten om half zes eten. Punt. Geen discussie. Dat strijdt nog wel eens met wat je als ouders en grootouders eigenlijk zou willen doen als je bij elkaar bent. Even wat langer weg. En ook gewoon eens met elkaar willen praten zonder de kinderen. Daar kun je om strijden, of zelf mee worstelen, maar uiteindelijk weet iedereen: als de kinderen het goed hebben, dan hebben we het allemaal goed. En dan hoeft niemand in te leveren. Ook al draait het om de kinderen. Zit je met z'n allen in een speeltuin, of aan een zwembad of desnoods bij de McDonald's. Als de kinderen het maar goed hebben.

Hoef je dan echt niets in te leveren? Het is maar hoe je het wil zien. En wat je er vervolgens mee doet.

Als je aan een groot familiediner én wilt dat de kinderen gewoon mee eten én met elkaar wilt kunnen praten, dan heb je garantie op mislukking. Terwijl je wellicht uit ervaring weet dat als je de kinderen gewoon om half zes friet, poffertjes, pizza, broodjes knak of weet ik veel wat geeft, nee niks culinairs, dat komt later wel, en je laat ze daarna gewoon lekker spelen, dan kunnen de ouders en ouderen zowaar nog een gesprek met elkaar voeren. Breng de kinderen op tijd naar bed, ja dat kost tijd, en daarna nog even een glaasje of een kopje koffie om juist wakker te blijven. Want kinderen zijn nu eenmaal intensief.

Niemand wordt tekort gedaan

Kinderen zijn bepalend voor wat je kunt doen. Maar je wordt er niet in tekort gedaan als je prioriteit geeft aan jonge generaties. Al snap ik ook wel dat het verhaal van kinderen in je familie ook wrikt en schuurt als je zelf geen kinderen hebt gekregen of inmiddels bij de derde lichterding kinderen in je familie, achterkleinkinderen bedoel ik, wel eens kunt denken: ik heb mijn portie wel gehad. Dat mag. En ook die moeite mag er zijn. Maar vergeet dan je eigen kindertijd niet. En hoe belangrijk het is dat de wereld toen even om jou mocht draaien, omdat je nog zoveel moest leren. En dat er van jonge generaties zoveel gevraagd wordt, dat we aan hen moeten vragen: wat houdt jou bezig? Hoe ziet jouw leven eruit? En dat betekent dat we niet meer tegen ze zeggen: kom bij ons en doe als bij, maar: mogen wij bij jullie komen en doen als jullie?

Samen bij Jezus

En, dat Jezus zei dat kinderen en ook hun gezinnen voor ons een spiegel zijn om zicht te krijgen op Gods goede wereld. Dat we dus via hun levens, hun vragen, en wat hen bezighoudt zicht krijgen en houden op hoe God deze wereld ook voor ons bedoeld heeft. Ja, het houdt je samen jong, maar dat betekent vooral: samen bij Jezus.

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.
Amen

We gaan weer van start!!!

Het werk van de kerk gaat natuurlijk altijd door, maar even het begin van het nieuwe seizoen markeren is gewoon fijn. En dat gaat gebeuren op **18 september 2022**.

Vanaf kwart voor negen bent u welkom in De Brug voor een kopje koffie of thee. Om half tien, zoals gebruikelijk, begint de kerkdienst.

Otto Grevink is voorganger en hij dirigeert die morgen ook het koor Laudate Dominum. Dieter gaf het in het vorige nummer van Kontakt al aan: het thema is *Aan tafel!* In de serie preken over de kernwaarden van een kerk met alle generaties is de kernwaarde *een warme gemeenschap vormen* aan de beurt. Daar spreken we na de dienst ook nog over na. Mooi om zo het nieuwe seizoen te beginnen!

Rond kwart over twaalf staat de lunch klaar. U kunt een keuze maken uit twee soepen, diverse belegde broodjes, melk, karnemelk en jus d'orange.

Tegen één uur sluiten we de bijeenkomst af.

Voor de kinderen en de jongelui wordt een apart programma gemaakt. Daarover later meer.

Omdat we niet te weinig op tafel willen zetten, vragen we u om u op te geven voor de lunch. Dat kan bij Ellis Vervoorn, tel. 0416 – 277639, e-mail ellisvervoorn@live.nl of bij Willie Verhoef, tel. 06-23086248, e-mail willieverhoefwitte@gmail.com of op de intekenlijst in de hal van de kerk.

En als u het leuk vindt om iets lekkers te bakken voor bij de koffie/thee na de dienst, geeft u dat dan ook door aan Ellis of aan Willie?

We verwachten u allemaal!!! Komt u ook allemaal?

Commissie Eredienst
Willie Verhoef

Scriba René de Reuver over het jaarthema

Aan tafel! Dat is het jaarthema 2022-2023 van de Protestantse Kerk. Een jaar lang gaan gemeenten aan de slag met het begrip maaltijd. Dat begint spiritueel en eindigt heel concreet: van bezinning op het heilig avondmaal tot het organiseren van een gemeentemaaltijd en je inzetten voor de voedselbank.

Elk jaar introduceert de Protestantse Kerk een jaarthema voor het nieuwe kerkelijke seizoen. De startzondag is voor gemeenten het eerste moment om met dit thema aan de slag te gaan. Later in het jaar komt het terug in onder andere de kerst- en 40dagentijdscampagne, en bij events als bijvoorbeeld de Protestantse Lezing.

Waarom werkt de Protestantse Kerk eigenlijk met een jaarthema? Dat weet scriba ds. René de Reuver: "Met een jaarthema bieden we gemeenten een manier - en meteen ook een focus - om zich inhoudelijk te verdiepen. We ontwikkelen daar allerlei vormen en materialen bij, om gemeentebreed of in kleinere groepen

mee aan de slag te gaan. Steeds meer gemeenten werken met het jaarthema, waarbij ze er allemaal een eigen *touch* aan kunnen geven. Zo wordt het thema ook uitgezet: bruikbaar in de volle breedte van de kerk. Door in het hele land met een jaarthema te werken, creëer je eenheid, verbinding. Samen zijn we de Protestantse Kerk. Dat gevoel versterken we door bijvoorbeeld in de magazines *Petrus* en *#protestant* te vertellen over wat er in gemeenten gebeurt. Zo inspireren we elkaar."

Nog even terugkijken op het vorige thema: *Van U is de toekomst ...*

"Een bijzonder actueel thema. Mooi om te zien hoeveel gemeenten ermee aan de slag zijn gegaan en iets hebben ontdekt van de kracht van dit thema, midden in een tijd waarin veel onzeker is. In veel gemeenten zijn bijzondere gesprekken gevoerd over de toekomst, en over hoe hoopvol het is om van daaruit te leven. Te weten dat de toekomst van God is, geeft moed en vertrouwen voor het leven van alledag."

En nu gaan we met z'n allen aan tafel!

"Met de keuze voor dit thema volgen we de visienota van de Protestantse Kerk. Een van de sleutelwoorden hierin is genade. Een plek waar dit heel concreet wordt, is de avondmaalstafel waar je brood en wijn ontvangt als genadegaven van God. Die krijg je om vervolgens ook weer uit te delen, heel letterlijk: de beker die je krijgt aangereikt, geef je door. Eigenlijk loopt de avondmaalstafel door naar het leven van alledag, naar de ontmoeting met de ander met wie je deelt van wat je hebt ontvangen. Het begrip maaltijd blijft ook dan een belangrijke rol spelen. Samen eten is fundamenteel voor een echte ontmoeting, en heel Bijbels. Ga maar na: hoe vaak zat Jezus niet met anderen aan tafel? Ik zeg ook altijd: een kerkgebouw kan niet zonder keuken."

Droom eens hardop: wat zie je komend seizoen allemaal gebeuren 'aan tafel' in gemeenten?

"Ik hoop dat veel gemeenten zich gaan bezinnen op het heilig avondmaal: wat vieren we eigenlijk, hoe beleven we het, hoe geven we het vorm? Ik denk dat dat nodig is. Steeds vaker hoor ik dat mensen niet meer zoveel hebben met de sacramenten: te formeel. Terwijl ze zo fundamenteel zijn voor de christelijke gemeenten. De avondmaalsviering is een concreet beeld van de genade van God, het verdient een revitalisatie. Ik hoop dat er op veel plekken een gemeentebreed gesprek over het avondmaal op gang komt, niet alleen in de kerkenraad, maar ook met jongeren.

Als ik verder droom zie ik tafelgesprekken voor me, waarbij gemeenteleden lange tijd met elkaar aan tafel zitten en samen eten wordt afgewisseld met inhoudelijke bijdragen om over door te praten. De Protestantse Kerk maakt hier werkvormen voor. Ik zie ook buurtmaaltijden voor me, bijvoorbeeld rond thema's als voedselproductie, duurzaamheid, arm en rijk. Je kunt met zo'n activiteit mooi de verbinding leggen met je buurt, door gasten uit te nodigen en een plaatselijke restauranthouder of boer als spreker te vragen. Natuurlijk kun je ook allerlei diaconale initiatieven rond eten bedenken. Zo heeft *Aan tafel!* meerdere lagen: het begint heel spiritueel aan de avondmaalstafel en kan heel praktisch eindigen, bijvoorbeeld bij de voedselbank. Grote gemene deler: we moeten allemaal van genade leven."

(Van: website Protestantse Kerk in Nederland)

Uitnodiging extra gemeenteavond!

Op **woensdag 28 september** om **20.00u** willen we alle gemeenteleden uitnodigen voor een extra gemeenteavond in kerk De Brug.

Er zijn de afgelopen periode, voor de vakanties, een aantal beslissingen genomen omtrent de werkzaamheden van ds. Otto Grevink en ds. Bert van der Linden die we vanuit de kerkenraad graag willen toelichten. We willen in deze vergadering ook gelegenheid geven om aan de kerkenraad en de beide predikanten vragen te stellen, zij zullen beiden aanwezig zijn.

Zoals gecommuniceerd zal ds. Otto Grevink 30% inzetbaar zijn voor onze gemeente en zal ds. Bert van der Linden de 20% invullen door de pastorale taken op zich te nemen zodat de gevraagde 50% ingevuld is.

Ds. Otto zal zich naast de zondagse erediensten, voornamelijk bezighouden met de toekomst van onze kerk en de gemeente begeleiden in het beroepen van een passende predikant.

Uit de gemeente hebben wij in de kerkenraad vragen ontvangen over het delen van deze belangrijke informatie en de onvrede over de manier van communiceren. Dit heeft ons doen besluiten deze extra bijeenkomst in te plannen zodat iedereen de gelegenheid krijgt vragen en meningen met ons te delen.

We hopen op een grote opkomst.

Namens de kerkenraad,
Brenda Kerkdijk

Veel verschillende kerken

Inleiding. Wij denken momenteel na over de toekomst van onze kerk De Brug. Wat voor kerk zijn we nu en wat voor kerk willen en kunnen we zijn in de komende jaren. Bij mij komen daarbij vaak gedachten terug aan al die verschillende kerk(gemeenschap)en waarbij ik in de loop der jaren aangesloten ben geweest.

Assen. Ik groeide op in een vrijgemaakt gezin in Assen. Daar werd gepredikt dat alleen in deze richting de ware kerk bestond. En dat kregen we mee, thuis en op de vrijgemaakte scholen. En in de kerk bij catechisatie, knapenvereniging en later jongelingsvereniging. Ik was daarvan actief lid en deed op 18-jarige leeftijd openbare geloofsbelijdenis. We leerden alle kenmerken van het ware geloof en daarnaast uitgebreid de 'dwalingen' van andere christelijke richtingen. In 1967 trouwde ik met Maaïke, die ook tot deze kerk behoorde. Helaas hebben we in onze eerste huwelijksjaren moeten ervaren dat de 'ware leer' ook harde kanten heeft. Maar dankbaar ben ik voor de (bijbel)kennis waaruit ik nog steeds mag putten.

Leeuwarden. Voor mijn werk (bij de Koninklijke Luchtmacht) verhuisden we naar Leeuwarden, waar we ons (natuurlijk) weer aansloten bij de Vrijgemaakte kerk. De kerkgemeenschap was betrokken en warm, maar de leer verschilde niet. Ook hier werden we gevoed met de ware leer. In deze periode werd binnen de Vrijgemaakte Kerk een leerstrijd gevoerd die leidde tot kerk-scheuringen in vele plaatsen (Beide kerken bestaan momenteel als GKV en NGK). In Leeuwarden kwam het niet tot een scheuring, maar de discussies werden wel gevoerd. Bij mij groeiden de twijfels over de 'ware kerk'. Hoe kan een leeropvatting zo dwingend zijn dat dit zou mogen uitmonden in kerkscheuring?

Luxemburg. Bij onze verhuizing naar Luxemburg werden we lid van de Vrijgemaakte kerk van Brunssum-Treebeek, op een afstand van ca. 200 km. We hebben daar wel een aantal zondagen gekerkt, maar we sloten ons ook aan bij de Nederlandse Protestantse Gemeenschap (NPG) van Luxemburg. Toen we daar ook het Heilig Avondmaal meevierden, moesten we een keuze maken omdat dit onverenigbaar was met lidmaatschap van de Vrijgemaakte kerk, zo werd ons duidelijk gemaakt. De NPG werd onze kerk. Het was een bijzondere gemeenschap omdat zo ongeveer alle protestantse richtingen daarin aanwezig waren. Allemaal mensen die samen wilden komen vanuit allerlei hoeken van het land. Eens in de twee weken maakten we gebruik van het kerkgebouw van de Duitse protestanten (die om de andere week samen kwamen). De andere week mochten we kerken in de kapel van een klooster of ook in een klaslokaal van een school. Verder waren er regelmatig kringavonden. We genoten van de gesprekken met andersgelovigen. Niet meer de veroordelingen van vroeger, maar doorvragen over wat mensen bezielde in hun geloof, in leer en leven. Maar de ideale kerk bestaat (nog) niet. Toelating van kinderen tot het HA vroeg een moeizaam en langdurig proces. In Luxemburg zijn we overtuigd oecumenisch geworden. Vaak denken we nog terug aan deze warme, diverse gemeenschap, die bestond zonder band met een vast kerkgebouw.

Spakenburg. Bij een volgende overplaatsing naar het midden van Nederland werd Spakenburg onze woonplaats. En we moesten kiezen, helaas. We kozen na enige tijd voor de Gereformeerde kerk, omdat die het meest oecumenisch was. (De Adventkerk werd bijvoorbeeld later op de zondagmorgen gebruikt door de RK-gemeenschap). En we zijn ook hier actief lid geweest, onder andere in de wijkkerkenraad. Maaïke heeft hier, na de catechetenopleiding te hebben gevolgd, de huiscatechese mee opgezet. We hebben hier elf goede jaren gehad. Wel bleef het pijnlijk dat er zoveel verschillende kerken 'nodig' waren. Hierom was het ook niet fijn om op

zondag familiebezoek te krijgen (Vrijwel allemaal nog vrijgemaakt en dus naar verschillende kerken).

Dongen. Onze volgende woonplaats was Dongen. De hier bestaande Samen Op Weg gemeente maakte kiezen gelukkig overbodig. Meerdere denominaties in één kerk(gemeenschap) bracht weer iets van het Luxemburg-gevoel terug.

Den Haag. Mijn volgende overplaatsing was naar Den Haag, waar we in de stad gingen wonen (Leyenburg). In de directe omgeving

waren twee Hervormde en een Gereformeerde kerk. We moesten weer kiezen, en het werd de Hervormde Paaskerk. De drie genoemde kerken vergrijsden sterk en in onze periode daar werd een samengaan voorbereid, waarbij er ook gekozen moest worden voor één van de kerkgebouwen. Ik heb nog enige tijd deel uitgemaakt van de commissie die dit moest voorbereiden. Daarbij is me weer eens heel duidelijk geworden hoezeer de band met een kerkgebouw met emoties gepaard gaat. Mensen beseften dat deze stap

onvermijdelijk was, maar de emoties gingen over tijd: "nu toch nog niet!" en over het gebouw: "daar toch niet!". We hebben de afronding van het proces niet meer meegemaakt.

Duitsland. Want ik werd geplaatst in Seedorf. (Ja, als enige 'blauwe' in een 'groene' omgeving.) Ook hier was er één protestantse kerkgemeenschap. We kerkten in een kapelletje in het PMT. Ook deze kerk, met vooral militaire gezinnen had een heel eigen sfeer. Er was vrij nauw contact met de RK-gemeenschap en we zongen in het gezamenlijke koor, dat aan beide kanten kon meedoen in de kerkdiensten. Bijzonder was een oecumenische Pinksterdienst in het bos, in de open lucht, zonder binding aan een ge-

bouw. Een krijgsmachtpredikant was tevens aangesteld als onze gemeentepredikant. Een aantal jaren was dit dr. John van Eck, die ook af en toe nog bij De Brug voorgaat in de dienst.

Best. Onze volgende woonplaats was Best, waar we ruim drie jaar gewoond hebben. Ook hier was een SOW-gemeente (samen met Oirschot en de Beerzen) waar we ons bij aansloten. Ik heb daar weer gezongen bij het kerkkoor. Een bijzondere herinnering blijft dat we in de 40-dagentijd grote delen zongen uit het oratorium De Graankorrel. In de paasnacht was de hele nacht de kerk open, waar men vrij was om binnen te lopen en weer weg te gaan. Er was een rooster opgesteld, waarbij ieder half uur enkele Bijbelteksten werden gelezen, waarna stilte volgde ter overdenking (en niet ter discussie). Om 6 uur op Paasmorgen bezochten we het kerkhof en legden bloemen op het graf van familie of van onbekenden. Deze paaswake heeft bij mij een heel bijzonder plekje.

Waspik. Na mijn leeftijdontslag zijn we in 2004 gaan wonen in Waspik, waar ook onze dochter woont. We moesten toch weer kiezen en vanwege de warme ontvangst werd het kerk De Brug. In 2004 gingen ook (eindelijk) Hervormd, Gereformeerd en Luthers samen in de PKN! We waren hierover opgelucht en enthousiast. Maar helaas zien we in Sprang-Capelle nog vele mensen naar verschillende kerken gaan. Eenheid is ver te zoeken, zelfs binnen de PKN. Maar er is toch meer wat ons bindt dan wat ons scheidt? We zijn allemaal Christenen, en dat is toch geen loos begrip? Dat verwijst naar **WIE** ons bindt! Daarom ben ik lang actief geweest binnen de PGML. Daarbij zijn wel stapjes gezet, maar er is nog een lange weg te gaan naar eenheid. Christus zegt: "Opdat zij allen één zijn". En de mens zegt: "ja, maar....." Tegelijkertijd ervaar ik De Brug wel als een open, warme christengemeente, waarin mensen met verschillende geloofsovertuigingen van harte welkom zijn. Kunnen we dat nog verder uitbouwen?

Op weg naar..... En dan de toekomst. Wat voor kerk willen/kunnen we zijn op weg naar 2035? Wat mij betreft een kerk waarin we naar binnen en naar buiten open staan voor elkaar en voor anderen. Waarin we (geloofs)gesprekken voeren om van elkaar te leren en niet om het eigen gelijk te claimen. Christus kerk op aarde kent heel veel verschillende afdelingen en wij heb-

ben deel uit mogen maken van enkele daarvan. Een gebouw als De Brug is een fijne plaats om samen te komen. Maar het gaat om de gemeenschap, het gebouw is in mijn beleving bijzaak. Christus' boodschap van liefde kunnen we horen en uitdragen, zelfs 'reizend' tussen verschillende gebouwen of in het open veld. Jan van Wijk

Bij de foto's:

Assen Bethelkerk. Eerst synagoge, later Vrijgemaakte kerk, nu Christelijk Gereformeerd.

Leeuwarden Noorderkerk. Gereformeerde kerk, tot 2004 in gebruik als Vrijgemaakte kerk.

Spakenburg Gereformeerde Adventkerk.

Den Haag Hervormde Paaskerk. Nu moskee.

Duitsland PMT Seedorf met daarin de kapel. Nu gesloten.

Lieve mensen,

Graag wil ik met u en jullie iets delen. Ik was bij de huiskamerbijeenkomst en daar spraken we ook over het feit dat er zo weinig jonge mensen meer in de kerk komen. Wat moet daaraan gedaan worden? Hoe moet het verder? Ik las een ingezonden brief in het magazine van de PCOB van een vader en opa. Dat wil ik u niet onthouden. Hier denken veel ouders aan.

Lieve groet,
Riek Verduijn

"Lieve kinderen en kleinkinderen,

Ik schrijf dit omdat ik – in mezelf – nogal eens over jullie loop na te denken. Over jullie – mijn kinderen en kleinkinderen die mij lief zijn. Ik zit met het feit dat het geloof in God – dat voor mij heel belangrijk is – jullie zo weinig zegt. Dat doet pijn.

Ik weet dat sommigen van jullie zeggen: 'Ik geloof wel dat er meer is tussen hemel en aarde, maar ik kan er in het dagelijks leven niets mee.' Ik weet ook: jullie dagelijks leven zit vol met sociale contacten en verplichtingen. Met plezierige dingen en soms onplezierige zaken. Maar ik heb het gevoel dat er bij jullie weinig is dat over de grens van dit relatief korte leven heen kijkt. Wat anders gezegd: dat er geen tijd wordt genomen om over de zin van het leven na te denken.

Het is jammer dat jullie moeder er niet meer is om dit subtiel met jullie te bespreken. Zij zou dat beter kunnen dan ik. Maar nu zij er niet meer is, voel ik de behoefte om me nu maar eens uit te spreken. Ik zou het mezelf later gaan verwijten als ik dat niet zou doen. Want weet je: er is in mijn ogen inderdaad meer tussen hemel en aarde. Om duidelijk te zijn: op jullie manier van leven heb ik geen aanmerkingen. Jullie leven dat leven zoals het op je afkomt. Misschien de een meer dan de ander. Maar jullie weten gelukkig je handen uit te steken naar je medemens. Dat is goed en blijf dat vooral zo doen. Je bent niet alleen op deze wereld. Blijf dat vooral doen: omkijken naar je medemens.

Het is niet makkelijk om uit te leggen wat mijn geloof nu handen en voeten geeft. Ik moet zeggen dat ik het makkelijker vind om met God over jullie te praten – dan met jullie over God. En je hebt gelijk. God zegt nooit iets terug. God is niet aanraakbaar. God is niet voelbaar. Zo zou ik nog meer over Hem kunnen zeggen dat Hij niet is. Daarom is het goed om het Godsgeheim te verbinden aan Jezus, die de boodschap van naastenliefde voorleefde. Maar wiens leven vooral uitliep op het Paasgebeuren en daarmee voor ons de weg naar het Vaderhuis opende. De weg die jullie moeder is gegaan.

Vanuit mijn levensbeschouwing wil ik jullie confronteren met de vraag die mij bezighoudt. Het leven zonder God. Is dat een leven van geboren worden, je leven leven met al zijn ups en downs – zeker dat ook – en dan komt eens het sterven. Is het dan: uit en over?

Ik voel me rijk met mijn vertrouwenwekkende God, ondanks alles wat ik niet meer heb. Ik ben steeds meer tot de overtuiging gekomen dat het geloof een gave is van God. Maar dan is daar meteen de vraag: waarom hebben jullie moeder en ik die gave wel ervaren? Steeds weer blijft dat me bezighouden: En jullie dan? Moet het leven je daarvoor verder rijpen?

Ik stop. Misschien begrijpen jullie mijn behoefte om deze brief te schrijven. Ik beloof jullie dat ik daar vandaag voor het laatst met jullie zo over praat. Als jullie erover willen praten: graag!

Jullie weten: ik deed het omdat ik van jullie hou.

Ik blijf voor jullie bidden.

Toch nog een N.B.

Goed om te weten dat als wij niet meer aan God doen – dat Hij nog wel aan ons doet.

Een vader/opa"

(overgenomen uit het magazine van de PCOB)

Gedenken/Herdenken

Bij veel mensen is er in de huiskamer of in de gang een hoekje gereserveerd voor foto's: bruidsparen, (klein-)kinderen, vaders, moeders, soms al overleden enzovoorts.

In veel kerken is er ook zo'n hoekje, zonder foto's meestal, maar wel met namen. Zo worden we aan overledenen herinnerd en aan doop, belijdenis en huwelijk van gemeenteleden.

In onze kerk is er wel een gedenkboek met namen van overledenen en gedoopten, maar het is niet zo zichtbaar in ons gebouw. Je moet weten dat het er is en het wordt niet bij de rituelen van onze kerk betrokken.

De Commissie Eredienst heeft besproken hoe we in de 'huiskamer' van onze gemeente, in de kerk, de namen van overledenen en van mensen die getrouwd zijn, belijdenis gedaan hebben en gedoopt zijn wat meer zichtbaar kunnen maken. Daardoor blijven deze gebeurtenissen meer deel uitmaken van ons gemeentelven, zoals foto's in onze eigen huiskamer daar ook voor zorgen. Met dat voorstel heeft de kerkenraad ingestemd.

In onze gemeente weten we dat Bert Braspenning prachtig met hout kan werken. Van hem staat al een en ander in de kerk. Op verzoek van de kerkenraad heeft hij twee heel mooie houten borden gemaakt, waarin het patroon van onder andere de preekstoel is te herkennen. Deze borden hangen we binnenkort op in onze kerkzaal. De ene boven de plek waar nu het boek ligt, de andere voor de blijde gebeurtenissen er tegenover.

Omdat het een herinneringsplek voor onze hele gemeente is, willen we graag de borden in gebruik nemen in een dienst waarin onze eigen predikant Otto Grevink voorgaat. Dit zal dan gebeuren in de dienst van 2 oktober 2022.

In het oktobernummer van Kontakt wordt daar nog verder over bericht.

Namens Commissie Eredienst en Kerkenraad,
Willie Verhoef

ZINGEN BIJ HET HARMONIUM IN ELZENHOVEN

Ook na de vakantie kunt u weer komen meezingen bij het harmonium en wel op **donderdag 8 en 22 september** om 11.00 uur tot ongeveer 11.30 uur in Elzenhoven. Van harte welkom!

Henk Hoogendoorn

INLOOPOCHTEND

Op **woensdag 7 september** bent u weer van harte welkom op onze maandelijkse koffieochtend. We horen graag hoe de vakantie is geweest of thuisgebleven de hitte heeft doorstaan. Vanaf **10 uur** staat de koffie klaar, iedereen is van harte welkom.

Het koffieteam

BOEKENKAST

We hebben een boekenkast! Geschonken door Hans en Pauline Schouten. We zijn er erg blij mee en hij is inmiddels gevuld met boeken. De kast staat waar de paraplubak stond, in de hal, naast de kapstok. Neem gerust een kijkje in de kast en neem boeken mee.

Wij hoeven ze niet terug, want we hebben nog veel meer boeken. Ze zijn gratis, dus hoe leuk is dat.

Geniet ervan, wij zijn blij deze service te kunnen bieden.

Veel leesplezier!

Namens Dieter Verbeek en Marjanne Dekkers

DE JARIGE 75+ IN SEPTEMBER

1 sept.	Dhr. H.P. Snijders,
13 sept.	Mevr. A.L. Brouwers-Diseraad,
13 sept.	Mevr. H.M. Visser-Crielaard,
15 sept.	Mevr. R.H. de Jong-van Reede,
17 sept.	Mevr. J. v.d. Made-Lankhaar,
24 sept.	Mevr. J. Branderhorst-van Bergeijk,
24 sept.	Dhr. W.L. van Pelt,

*Namens de gemeente hartelijk gefeliciteerd,
en wij wensen u Gods nabijheid in dit nieuwe
levensjaar!*

De bloemen zijn de afgelopen periode
gegaan naar: Mevr. Van den Assem-
Vermeulen, Jan Koenen, Mevr. Van
der Schans-Mandemakers, Mevr.
Brouwers-Vissers, Fam. Boezer, Fam.
Van Rijsbergen, Dhr. Snijders, Fam.
Visser, Fam. De Gruijter en Fam. Hoogendoorn.

MUTATIES

Verhuisd:

Mw. Y.G.M. (Ymke) Noorlander
Van: Sprang-Capelle
Naar:
Kaatsheuvel

Dhr. T. (Thijs) Muilwijk
Van:
Kaatsheuvel
Naar:
Kaatsheuvel

Nieuw ingeschreven:

Mw. H.E. (Hanna) de Bruin en Dhr. D. (Dario) Claassen,
 Dhr. K.M. (Koen) en Mw. A.M.H.A. (Anouk) de Bruin,
 Mw. J.H.A. (Jo-Anne) Veeke,

Allen van harte welkom in kerk De Brug, hopelijk voelen jullie je er snel thuis.

Felicities:

Het is wellicht een beetje mosterd na de maaltijd maar we willen onderstaande gemeenteleden alsnog feliciteren met gouden en smaragden huwelijken. Wij wensen jullie nog vele gelukkige jaren toe, waarin jullie Gods nabijheid mogen ervaren.

Rudolf & Ada van Oosterhout-de Rooij
 28 juni 2022

Henk & Gerda Hoogendoorn-Maijers
 7 juli 2022

Jan & Maaïke van Wijk-Buisman
 17 augustus 2022

voor de kleintjes

Jezus trok rond door Galilea en overal waar Hij kwam zei Hij tegen de mensen: "Heb berouw over je zonden, het koninkrijk der hemelen is nabij." Op een dag aan de oever van het meer viel zijn oog op twee vissersboten die afgemeerd lagen. De eigenaars waren bezig hun netten te spoelen. Een van hen heette Simon, Jezus stapte bij hem aan boord en vroeg hem naar het diepe gedeelte van het meer te varen en daar zijn netten uit te zetten. "Mees-ter," zei de visser, "we hebben de hele nacht al gevestig en niets gevangen. Maar omdat U het zegt zal ik het doen." Hij voer het meer op en ving zoveel vis dat zijn netten scheurden. Toen wist Simon dat hij voor de Zoon van God stond. Hij viel op zijn knieën en smeekte: "Ga van mij weg, Heer, ik ben maar een zondig mens." Maar Jezus trok hem overeind. "Wees niet bang," zei Hij. "Voortaan zul je geen vissen meer vangen maar mensen." Simons broer, Andreas behoorde ook tot de vissers, en Jacobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs. Zij waren de allereerste discipelen van de twaalf in totaal en gingen met Jezus mee.

voor de jongeren

HOOP

Ze gingen met z'n tweeën op vakantie, Jaap en Luuk. Gewoon in een tentje op zo'n grote camping en lol maken, dat was het plan. Op de dag van vertrek was het bewolkt. Luuk kwam mopperend bij Jaap aan. "Zie je wel, het wordt niks. Straks regent het de hele week." Maar Jaap pakte lachend de laatste tas op zijn fiets. "Ach joh, het komt wel goed. Het wordt vast prachtig weer." En ze vertrokken.

Met wie zou jij het liefst op vakantie gaan? Ik wist het wel. Doe mij Jaap maar als reisgenoot. Want terwijl Luuk het slechtste verwacht, kijkt Jaap optimistisch vooruit. Hij heeft altijd hoop. Hoop is ook een gelovig woord, en dat is het niet voor niets. Geloven betekent voor veel mensen dat ze erop vertrouwen dat hun leven beter zal worden. Nu ziet het leven er misschien somber uit, maar ze geloven dat dat niet altijd zo zal blijven. Die hoop, die positieve kijk op de toekomst, geeft mensen kracht. Want hoop helpt ook om er iets van te maken. Kijk maar naar Jaap.

Het werd een regenachtige vakantie. Toch had Jaap het naar zijn zin. Hij stoorde zich niet aan de regen. Zodra het droog werd, sprong hij de tent uit om op het veld te gaan volleyballen. En Luuk? Die lag alleen maar te mopperen in hun tentje. Als hij er echt uit moest, liep hij te kleumen in zijn regenjas. "Zie je wel," zei hij dan, "ik zei toch dat het niks zou worden." Hopeloos.

Engelien Hulsman (Uit: Oase magazine)

Veranderingen in oppasdienst

We krijgen bij de oppasdienst te maken met een 'personeelstekort' waardoor het vrijwel onmogelijk is om nog een rooster te maken voor elke zondag. Nu is het ook een feit dat er de meeste zondagen geen jonge kindjes aanwezig zijn in de kerk voor de oppas. Een aantal wat jongere kindjes mogen ook mee naar de kindernevendienst met een broer of zus als ze gewoon lekker mee kunnen doen met de oudere kinderen waar de kindernevendienst op afgestemd is.

Met jeugdraad en kerkenraad is overleg geweest en we zijn het in ieder geval allemaal over eens dat er elke zondag oppas mogelijk moet zijn met uitzondering van een aantal weken in de zomervakantie. Zowel kindernevendienst en oppas zijn zaken die we moeten blijven aanbieden elke Eredienst om de drempel voor kerkgang als gezin zo laag mogelijk te houden. We zijn heel blij dat er jonge gezinnen naar onze kerk komen!

Na wat brainstormen hebben we iets nieuws bedacht; de 'oma poule'. Ik heb een aantal oma's gevraagd om ons te helpen in deze uitdaging en er zijn 4 lieve oma's die dit met ons willen uitproberen het komend seizoen: Ellis Vervoorn, Anja Nieuwdorp, Marjanne Dekkers en Joke Jansen. Als er meer oma's in de poule willen, heel graag.

Op speciale diensten (feestdagen en kinderdiensten) én de zondagen dat we ook peuternevendienst hebben wordt er standaard oppas ingeroosterd met de beschikbare mensen.

Op de andere zondagen gaan we werken met de 'oma poule' waarbij de gastheer of gastvrouw in de gaten houdt of er jonge kindjes binnenkomen voor de oppas. Als dit het geval is vragen we een aanwezige oma uit de 'oma poule' om op te passen die die zondag aanwezig is in de kerk.

We vinden het heel fijn dat we de mogelijkheid hebben om dit samen met de gemeente te kunnen oplossen en dat de gemeente openstaat voor praktische vernieuwingen. Niet denken in problemen maar in oplossingen!

In Kontakt wordt aangegeven of er ingeroosterde oppas is of dat de 'oma poule' geraadpleegd kan worden.

Namens jeugdraad en kerkenraad

Brenda Kerkdijk

Is tie bij jou ook al geweest?

Ik -Tolleke- zit regelmatig in kerk 'De Brug'. Daar kom je niet alleen om naar de preek te luisteren van de dominee van dienst. En daar kom je ook niet alleen om te zingen. Er is nog veel meer. Maar je moet het natuurlijk wel op zoeken en willen natuurlijk.

Voor de dienst kun je gezellig even aanschuiven bij je buurvrouw of buurman. De problemen of mooie gebeurtenissen van de afgelopen week passeren dan de revue. En als de dienst is afgelopen hoef je ook niet meteen naar huis. Er is dan de mogelijkheid om naar het wel-en-wee

van een medekerkganger te informeren. Maar er is nog veel meer. Je kunt er één keer in de maand op woensdag en zondag koffie drinken. En dan blijft het natuurlijk niet alleen bij koffie drinken; er wordt gezellig gepraat. Of is het meer kletsen? Tolleke twijfelt even over de woordkeuze. Niet van belang. Het is dan altijd gezellig.

De laatste maanden hoort Tolleke daar steeds eenzelfde zinnetje: Is tie bij jou ook al geweest? Het was in het begin niet duidelijk wat dit geheimzinnige zinnetje nou

betekende. Maar bij even zwijgen en goed luisteren werd het duidelijk. Het ging om dominee Bert van der Linden. Die schijnt werk te maken van 'zijn werk'. Hij gaat op bezoek bij mensen. Helaas is hij nog niet bij Tolleke geweest. Maar dat gaat er vast en zeker van komen. Tolleke ziet hem

graag verschijnen. Hij schijnt op de fiets te komen. Blijft een uurtje om het contact met de kerk te onderhouden. Praat over het wel-en-wee zowel lichamelijk als geestelijk.

Bij sommigen zie ik rimpels in het voorhoofd: ds. Bert van der Linden? Hebben we dan twee predikanten? Ja zeker, hoe zegt Tolleke dat nou helder? Het moet maar in getalletjes. We hebben er één voor 30% en we hebben er één voor 20%. Van der Linden is die van 20%. En die bezoekt je al of niet pastoraal.

Tolleke is nieuwsgierig of de reistijd ook in die 20% zit.

Tot een zondag,

Tolleke Bijbelvast

Psalm 92 vers 1, 2 en 3

Dit was de intochtspsalme van zondag 7 augustus anders misschien argeloos gezongen maar nu kwam deze binnen. Het raakte me zoals dat wel meer gebeurt met een lied. 'Een goed woord op de juiste tijd gesproken zijn als gouden appels op zilveren schalen' zegt Spreuken ergens en ik ben dan zo vrij om bij het woordje spreken dan maar zingen in te vullen. Prachtige tekst om de zondag mee te beginnen.

*Waarlijk, dit is rechtvaardig dat men den Here prijst,
dat men Hem eer bewijst zijn naam is eerbied waardig.
Wij loven in de morgen uw goedertierenheid,
ook als de nacht zich spreidt houdt ons uw hand geborgen.*

Het scheepsel zing de lof over zijn Schepper. Wij komen die zondagmorgen in Zijn huis en zingen Hem de lof toe die Hij toekomt want alleen Zijn naam al is het waard dat men eer bewijst. Op dat moment gaat het er niet om wat of hoe men gelooft of hoe de toekomst van de kerk gaat verlopen. Gods volk looft zijn Heer, punt.

*Gezegend zal Hij wezen, die ons bij name riep,
die zelf de adem schiep waarmee Hij wordt geprezen,
laat alom musiceren met stem en instrument,
maak wijd en zijd bekend de grote naam des Heren.*

We prijzen en zegenen Hem die ons gemaakt heeft, alles komt van Zijn hand, onze adem waarmee we ons loflied zingen, de vaardigheid waarmee de organist het orgel bespeelt, alles tot eer en glorie van God.

*Gij hebt mij door uw daden, O Here God verheugd.
Mijn hart is vol van vreugd, ik juich om uw genade.
Hoe groot zijn uwe werken, de werken uwer hand,
Gij houdt het volk in stand. Gij zult hun hart versterken.*

Ondanks de plagen, oorlogen en rampen op deze wereld mogen we Gods grootheid, goedheid en genade nog steeds zien. Daar mogen we blij en dankbaar voor zijn. En onze blijdschap en dankbaarheid uitzingen in dit lied.

Ignatius van Loyola had als regel 'God zoeken in alle dingen', dat betekent dan ook God zien in alle dingen ook al snappen we er vaak niets van dingen die om ons heen gebeuren, maar het mag ons troosten dat God zijn volk in stand houdt en ons steun, kracht en sterkte zal geven.

Deze gedachten gingen door me heen toen ik deze psalm zong. Ik heb me verder niet verdiept in de context van deze psalm en ook de theologische uitleg niet. Dat deed er ook niet toe. Geraakt worden en je laten raken daar gaat het op dat moment om. Dat geeft je weer moed en kracht om verder te gaan.

Dieter Verbeek

De Harpe Sions

De heemkundevereniging van Sprang-Capelle is bezig met het samenstellen van een boek over alle zangkoren die hier zijn geweest en nog zijn. Ze zijn nog op zoek naar informatie over een koor dat lang geleden uit onze kerk is ontstaan. Dit koor *De Harpe Sions* is rond 1890 opgericht en heeft bestaan tot in de jaren 20 van de vorige eeuw. Misschien zijn er nog oude foto's van dit koor bij iemand in een familiearchief. Of zijn er nog verhalen over bekend dat ouders of overgrootouders bij dit koor gezongen hebben. Alle informatie hierover is van harte welkom om de geschiedenis van dit koor zo compleet mogelijk te maken.

Heeft u gegevens hierover dan kunt u contact opnemen met Ina de Jong (06-10201751) of per mail: (inadejong54@home.nl).

Dieter Verbeek

ZONDAGSDIENST 14 AUGUSTUS JL.

Het is al dagen heel erg warm, maar toch wil ik deze zondag be-
slist naar de kerk. Vijf gemeenteleden verzorgen dit keer de vie-
ring en dat zorgt vaak voor een interessante dienst. Een beetje
anders dan we gewend zijn, maar meestal zeer de moeite waard.
Net als de eerder gehouden geloofsgesprekken is het thema van
de dienst **'Het kan geen toeval zijn?!'** De geloofsgesprekken
worden al tien jaar in onze kerk georganiseerd. Het is een fijne
manier om te bouwen aan ons geloof en het te bespreken met
elkaar in een veilige omgeving. Tijdens het maandelijks koffie-
drinken komen zulke onderwerpen meestal niet zo gauw aan bod.

Brenda geeft tijdens het jongerenmoment een voorbeeld uit haar
eigen ervaring over toeval of niet? In de overweging worden di-
verse 'toeval' gebeurtenissen of ervaringen aangehaald uit de
praktijk. Tijdens de geloofsgesprekken kozen de meeste gemeen-
teleden voor de stellingen: *Toeval is misschien wel de logica van
God* en *Het toeval helpt je je bestemming te bereiken*. Vervolgens
blijkt dat ook in de bijbel regelmatig sprake lijkt te zijn van toe-
val. Ruth die 'bij toeval' aren gaat lezen bij Boaz. Jozef die ver-
kocht wordt aan Egyptenaren en daardoor later 'toevallig' zijn
familie voor de hongerdood kan behoeden.

In de bijbel is er wel 165 keer sprake van engelen. Zelf kunnen
wij soms ontmoetingen met mensen eveneens als 'engelen' erva-
ren. Toeval? Ongetwijfeld heeft ieder van ons wel iets meege-
maakt of ervaren, waarbij we ons afvragen of het toeval was of
niet. De slotsom van Jan was dat *Toeval de manier van God is om
incognito te blijven* en wellicht kunnen we ons daarin allemaal wel
enigszins vinden.

Brenda, Dinant, Francijn, Jan en Piet hartelijk bedankt voor jullie
inspanningen om er een mooie dienst van te maken. Misschien de
volgende keer niet op een hele warme zomerse dag, maar buiten
de vakanties, zodat er meer mensen aanwezig kunnen zijn. Ge-
lukkig kan men de dienst natuurlijk terugkijken via het You Tube
kanaal PKN De Brug.

Joke Jansen

Engelen

*Ik dacht altijd
dat engelen vleugels hadden
licht uitstraalden
en zweefden in de lucht*

*Ik dacht altijd
dat engelen zachtjes kwamen
op stilte momenten
zonder gerucht*

*Ik dacht altijd
dat ze ergens anders waren
en als ze bij je komen
zie je dat het engelen zijn*

*Hun witte gestalte
zachtjes zwevend
de rust die ze uitstralen
licht als zonneschijn*

*Maar nu begrijp ik
nu ik jou ontmoet heb
dat engelen gewone mensen zijn*

*Mensen die soms zonder woorden
je optillen en verlossen van je pijn*

*Ik zie in mensen engelen
God is altijd dichtbij
soms zijn ze vier of achtendertig
maar altijd maken ze je blij.*

Chris Lindhout

Zin op School: Samen Bijbelverhalen ontdekken in de Kliederklas

In april, mei, juni en juli hebben we op de Juliana van Stolberg-school Kliederklassen georganiseerd. Na twee jaar coronamaatregelen konden we eindelijk activiteiten met kinderen en ouders organiseren op school. In de tijd daarvoor hebben we veel (online) bijdragen geleverd door video's te maken over Bijbelverhalen en vieringen op te nemen. De plannen voor de Kliederklassen lagen al klaar.

Een Kliederklas is een activiteit voor het hele gezin waarin we samen ontdekken, samen vieren en samen eten. Naar het concept van de kliederkerken die overal in het land worden gehouden. Een Bijbelverhaal staat daarin centraal. Met allerlei ontdek-activiteiten ontdekken kinderen en ouders elementen van het verhaal. Die nemen we samen in een korte viering, waarin het verhaal verteld wordt, waarin we zingen en bidden voor het eten dat daarna klaar staat.

De Kliederklassen houden we maandelijks op een zondagmiddag van 16.00-18.00u. Die dag en tijd hebben we vastgesteld op basis van een uitgebreid onderzoek onder de doelgroep. Meer dan twintig gezinnen gaven aan wat een goed moment voor hen zou zijn in het weekend. Ook de klankbordgroep, waarin verschillende kerkelijke gemeenten zijn vertegenwoordigd, heeft hierin meegedacht. Het blijkt een goed moment te zijn. Een gezinsmoment, waarna gezinnen al gegeten hebben en zich op kunnen maken voor de nacht en de nieuwe schoolweek.

Gemiddeld 60 mensen (ouders en kinderen) kwamen af op de maandelijkse kliederklassen die we organiseerden rondom de thema's Vrede, Brood (Ruth), De Toren van Babel en Lopen over het water. Rondom het laatste thema hielden we op 17 juli een zomerfeest, waar opa's en oma's ook bij waren uitgenodigd. Aan het feest met waterglij- en klimbaan deden 80 mensen mee. Het merendeel van de bezoekers is kind, en niet afkomstig uit een van de kerken.

We voelen ons gezegend met het enthousiasme onder de kinderen en hun ouders, die steeds weer terugkomen. We gaan dus door met de Kliederklassen, en organiseren er weer één in september, oktober, november en december. We zijn erg blij dat we daarin geholpen worden in de voorbereiding door een uitgebreider

Kliederklas-team én dat we sinds kort een Young Leaders groep van tieners bij elkaar hebben mogen brengen. Inspiratie daarvoor kregen we tijdens de internationale Messy Church Conferentie (de wereldwijde Kliederkerk-beweging) waarin we hoorden hoe graag tieners inhoudelijk betrokken willen worden bij Kliederkerken. We eten met hen, lezen het Bijbelverhaal van de komende Kliederklas, praten daarover en zij bedenken activiteiten. We voelen ons gezegend met zes enthousiaste tieners. Zij bevestigen ons dat Zin op School niet alleen iets hoeft te zijn voor basisschoolkinderen en hun ouders, dat ze ontgroeien als ze van school af gaan. Ze kunnen ook daarna deelnemen en een bijdrage leveren. Zo blijven gezinnen aan Zin op School verbonden.

Dankbaar voor de afgelopen jaren kijken we de komende tijd ook vooruit hoe Zin op School een vervolg kan krijgen na drie jaar, de eerste fase van de pioniersplek. Dankbaar zijn we ook voor de steun uit uw gemeente. Wilt u voor ons bidden, voor een zegen over de ontdekkingstocht die wij met kinderen en hun ouders door de Bijbelverhalen maken, dat ze ook iets voor hen mogen gaan betekenen? En dat de deelnemers aan de Kliederklas zich verbonden zullen voelen met elkaar? Wij wensen u van harte Gods zegen toe in het nieuwe kerkelijk seizoen. Dat onze God u daarin mag inspireren en Zijn Geest mag waaien in uw gemeente. Namens Zin op School,

Sandra Gaakeer, Patricia Slosse en Otto Grevink

Informatie, ook over mogelijkheden ons te steunen en de nieuwbrief te ontvangen: www.zinopschool.nl. En kijk eens op ons YouTube-kanaal: 'Pioniersplek Zin op School'.

Theoloog en geestelijk verzorger Henk Veltkamp legde 25 mensen de vraag voor wie God voor hen is. Schrijver Rosita Steenbek, dominicanes Holkje van der Veer, journalist Stevo Akkerman, cabaretier Paul van Vliet, predikant Almatine Leene: allemaal gaan ze ruimhartig in op deze vraag. Zo ontwikkelen zich boeiende gesprekken over de eerste ontmoeting met God en wat daarvan is overgebleven.

Dit levert zeer lezenswaardige verhalen op, die aantonen dat het gegeven 'zoveel mensen, zoveel meningen' geen afbreuk doet aan wie of wat God zou

kunnen zijn. Veltkamp opent steevast met de vraag: 'Als ik God zeg, wat is dan het eerste dat bij u opkomt?' Liefde, warmte en aanwezigheid, zijn enkele eerste associaties, maar bijvoorbeeld ook muziek en een wolk die voor je uitgaat. Predikant Jan Simon Ridderbos noemt God een leeg woord. Interessant wordt het pas als je het inkleurt.

De gesprekken bieden in veel gevallen mooie inkijkjes in de ontwikkeling van een godsbesef, zoals bij dominicanes Holkje van der Veer. Zij groeide op in de doopsgezinde traditie, schreef op haar achttiende in haar belijdenis over het 'intuïtief aanvoelen van God', en maakte een leef- en zoektocht door om nu te vertellen dat geloven zoiets is als 'drijven op een open hand waarin ik mij geborgen voel'.

Dit boek vol vraaggesprekken maakt duidelijk dat anno 2021 ieder een eigen beeld van God heeft. Veel van die beelden komen samen in religieuze en kerkelijke beleving. Het slot is voor Huub Oosterhuis: 'Van alle problemen is God er geen.'

Teun-Jan Tabak

GELOOF EN DEMENTIE

Een van de moeilijke kanten van het ouder worden is de achteruitgang van de gezondheid. Vroeg of laat moet ieder inleveren. Zeker als je geheugen je in meerdere of mindere mate in de steek gaat laten, levert dat de nodige problemen op. Behalve binnen het gezin, in de familie, merken we ook als gemeenteleden binnen de kerk dat bij mensen dingen anders gaan dan eerst.

Misschien vraagt u zich ook af in situaties: Wat kan ik hier doen of hoe moet ik reageren, hoe ga ik respectvol om, juist met mensen die steeds kwetsbaarder worden?

Op **8 september** wordt vanuit de PG Waalwijk in een bijeenkomst van **19.30 tot 21.30** uur samen stilstaan in gebouw **De Haven** bij het thema: *Geloof en dementie*.

Deze avond is niet alleen voor mantelzorgers maar voor iedereen die zich op een of andere manier betrokken voelt bij het onderwerp. Naast een inleiding zal er veel tijd zijn voor vragen en om in gesprek te gaan met elkaar over dit onderwerp.

Het wordt op prijs gesteld als u zich van tevoren opgeeft bij: Ds. Marleen (0416-769008/marleenbloklander@gmail.com) of Joop Lankhaar (joop.lankhaar@outlook.com/06-83581851). U kunt bij hen ook terecht voor meer informatie.

*Ik zie je soms kijken
je kan het allemaal
niet meer begrijpen
Je weet steeds minder
van wat je hebt gedaan
of wat er is gebeurd
Je gedachten hebben hinder
van de ziekte van dementie
waardoor je alles vergeet
alleen van verre historie
heb je nog weet
Het is voor je geliefden
een grote troost
dat God je blijvend kent
en dat je in de eeuwigheid
weer prachtig volmaakt bent.
Leo Heuvelman*